

сѣкій день по една овча кожъ на постника. А онези неблагодарни прокажени не са върнали да дадѣтъ баремъ една сладка хоратъ, за онока добро, което получиха. Само единъ самаранинъ са върна и благодараше, когото христосъ похвали, и рече му: твоюта вѣра те спасе, иди си съ миръ. И съ това христосъ показалъ какъ самаранете съ по вѣрни отъ евреите, които получили отъ христа только добро, но са показали неблагодарни, за тѣй ги укорилъ христосъ като невѣрни, защото не са върнали да дадѣтъ богъ славъ.

ПОУЧЕНИЕ.

Благочестиви христіани помислете чи синца сме ранени съ разны грѣхове, като днешните прокажени: защото кой отъ насъ може да са похвали чи нѣма грѣхъ? никой. Ето завистъта е най смрадна и не исцѣлна рана, която издава и истѣпава челоуѣческото сърце. Такъвзи е и блѣда и сичките дрѣги грѣхове, които не можѣтъ да са исцѣреть доде не припаднѣме на бога, като днешните прокажени, и доде не викаме: господи помилвай ны, Защото тѣзи рѣчь е малка, но приноса голѣмъ полъзъ каккото принеси на прокаженните, които христосъ не исцѣли, доде не ги прокоди да са покажѣтъ първо на свѣщенниците. Съ това христосъ показва намъ какъ е далъ власть на свѣщенниците да цѣреть нашите дѣшекны болести (грѣхове). За тѣй трѣбѣ да припадѣме на поканіе, да исповѣдаме нашите грѣхове предъ дѣховника, и да искаме отъ него исцѣреніе. Защото, поканіето кога е отъ сичко сърце, только е силно, цѣло като са покани челоуѣкъ да иди да си исповѣда грѣхове чисто, той полѣчва отъ бога прощеніе невидимо, доде не е отишелъ оци при дѣховника. Както са очистиѣа и прокаженните доде не вѣѣа отишле при свѣщенниците. Но има многѣ неразѣмни челоуѣцы, които дѣматъ: Защо да си убѣждамъ грѣхове на дѣховника? велкимъ богъ не ги знае? о челоуѣче, знае ги богъ, но ако не ги кажишь на дѣховника, не щѣшь да полѣчишь прощеніе: защото дѣховника е божій намѣстникъ, (и ты кога са исповѣдашь, не казвашъ твоите грѣхове на дѣховника, но на самога бога, който гледа невидимо на твоего поканіе и исповѣданіе) и казвашъ ги предъ дѣховника, за да ти покажи цѣръ на твоите грѣхове: защото както ранень челоуѣкъ, ако непокаже своатъ ранъ на доктора, да ѣ тѣри михлемъ, не може да уздраве, тѣй и грѣшний челоуѣкъ, ако не исповѣда своите грѣхове на дѣховника, не полѣчва прощеніе. За тѣй трѣбѣ да си очистиме грѣхове съ поканіе и исповѣданіе, И кога са очистиме, да не са крацаме пакъ на тѣзы грѣхове, но да благодарѣме бога и да пазиме неговите, свѣты заповѣди, съ добродѣтелныи